

Sveriges
Kommuner
och Landsting

Cirkulärnr: 2006:10
Diariernr: 2006/0295
Handläggare: Siv Stjernborg
Åsa Sandgren
Avdelning: Ekonomisk analys
Sektion/Enhet: Ekonomi och styrning
Datum: 2006-02-07
Mottagare: Kommunstyrelsen
Ekonomichefer kommun
Kommunekonomer
Rubrik: Ekonomiska effekter av det nya pensionsavtalet – kom-
muner

CIRKULÄR 2006:10

2006-02-07

Ekonomisk analys
Ekonomi och styrning
Siv Stjernborg
Åsa Sandgren
EJ

Kommunstyrelsen
Ekonomiechefer kommun
Kommunekonomer

Ekonomiska effekter av det nya pensionsavtalet – kommuner

Den 8 december slöt Svenska Kommunförbundet, Landstingsförbundet och arbetsgivarförbundet Pacta ett nytt pensionsavtal KAP-KL med de fackliga motparterna. Redan den 1 januari 2006 trädde avtalet i kraft. Avtalet är enhetligt för kommuner och landsting och för de olika avtalsområdena.

Avtalet innebär ett steg framåt mot en mer avgiftsbestämd pension. Den avgiftsbestämda delen ökar och den förmånsbestämda delen minskar. Viktigt är också att avtalets förmånsbestämda del nu är kopplad till inkomstbasbeloppet. Det innebär att den är förankrad till löneutvecklingen i ekonomin och har samma "golv" som "tak" i det allmänna pensionssystemet.

Vår arbetsgivaravdelning har i ett *Arbetsgivarnytt* redogjort för innehållet i avtalet. Detta har e-postats ut strax före jul. Avtalstexten finns också att tillgå i cirkulär 2005:116, vilket enkelt kan hämtas på vår webbplats www.skl.se.

Detta cirkulär beskriver de ekonomiska konsekvenserna av det nya avtalet enligt en beräkning som KPA har gjort på ett urval av sina kommunkunder.¹ Beräkningens syfte är att jämföra pensionsskuldens och pensionskostnadernas utveckling enligt det gamla och nya avtalet. De beräkningar som redogörs för i detta cirkulär avser ett genomsnitt för alla kommuner, varför den enskilda kommunens kostnader naturligtvis kan avvika ifrån dessa beräkningar.

Beräkningarna för enskilda kommuner och landsting tas fram av respektive pensionsförvaltare. KPA har för sin del meddelat att man räknar med att kunna leverera pensionsskultsberäkningar m m enligt det nya avtalet i maj månad.

¹ Urvalet motsvarar 10 procent av kommunkunderna hos KPA.

Målsättning med det nya avtalet

Förbundens målsättning i förhandlingarna om ett nytt pensionsavtal kan sammanfattas i nedanstående utgångspunkter.

- Uppnå ett långsiktigt mer finansiellt stabilt och ekonomiskt förutsägbart kollektivavtalat pensionsavtal.
- Bryta PFA:s kostnadsdrivande effekt för pensioner över det s.k taket om 7,5 förhöjda prisbaslopp (FPBB).
- Växla mot ett mer avgifts- och livsinkomstbestämt pensionsavtal.
- Åstadkomma ett pensionsavtal lika för samtliga motparter.

Det nya avtalet genomförs stegvis

Det nya avtalet gäller fr.o.m den 1.1.2006. Men det genomförs i fyra steg:

1 januari 2006

- Rätten till den förmånsbestämda pensionen (FÅP), tidigare kallad kompletterande ålderspension (KÅP), knyts till inkomstbasbeloppet (IBB) istället för som tidigare det förhöjda prisbasbeloppet.
- Även gränsen för avgiftsnivå över respektive under tak för den avgiftsbestämda premien ändras till inkomstbasbelopp. (Detta har bara betydelse år 2006.)

1 januari 2007

- Förmånsnivån för den förmånsbestämda ålderspensionen (FÅP) sänks till 55 procent, för dem som är födda 1967 och senare. För arbetstagare födda mellan 1946 och 1967 sker sänkningen stegvis från 62,5 procent till 55 procent. För inkomster över 20 IBB sänks förmånsnivån stegvis från 31,25 till 27,5 procent.
- Vid beräkning av förmånsbestämd ålderspension tillgodoräknas även tid med pensionsgrundande inkomst före 1998. Tillgodoräkningen fasas in stegvis fram till pensionsåldern. Tillgodoräkningen gäller retroaktivt även för dem som gått i pension 2003–2006.
- Avgiftsbestämda pensionen börjar tjänas in från 21 års ålder. Pensionsavgiften betalas med samma procentsats på hela den pensionsgrundade lönen upp till 30 IBB (1 335 000 kr/ år). Procentsatsen är 4,0 år 2007.
- För personer födda 1946 eller tidigare gäller oförändrade avgifter.

1 januari 2008

- Den avgiftsbestämda pensionens procentsats höjs till 4,25 för 2008 och 2009.

1 januari 2010

- Den avgiftsbestämda pensionens procentsats höjs till 4,5 fr.o.m. år 2010.

Övergångsregler gäller för dem som går i pension under perioden 2006–2011, varvid man tillämpar ett viktat genomsnitt av det förhöjda pris- och inkomstbasbelopp.

Ekonomiska effekter

Genomförandet av det nya avtalet (KAP-KL) har en kostnadsprofil som ger lägre kostnader år 2006 och högre kostnader 2007 jämfört med det gamla avtalet. Kopplingen till inkomstbasbeloppet, som innebär en kostnadsminskning genomförs 2006. De förändringar som ökar kostnaderna genomförs från 2007 och fram till 2010. Förändringarna svarar väl mot den målsättning förbunden hade inför förhandlingarna. Det nya avtalet innebär en större kostnad för den avgiftsbestämda delen och en mindre kostnad för den förmånsbestämda delen. I och med övergångsreglerna tar det tid innan kostnadsminskningarna får full genomslagskraft.

Tabell 1. Genomsnittligt beräknade pensionsomkostnader i kommuner avseende avgiftsbestämd del och förmånsbestämd ålderspension, procent av lönesumman, (exkl. löneskatt)

	Rekommenderat pensionsomkostnadspåslag för internt budgeteringsändamål*	Gamla avtal PFA	Nytt avtal KAP-KL	Förändrad kostnad
2005	5,3			
2006	5,3 (oförändrad)	4,8	4,0 (3,5)**	-0,8
2007		5,2	5,7	+0,5
2008		5,4	5,4	0,0
2009		5,8	5,3	-0,5
2010		6,1	5,4	-0,7

* I PO-påslaget ingår förutom individuell del och kåp även en övrigpost. Denna är ca 0,2 procent.

**4,0 är inklusive den retroaktiva pensionskulden för dem som går i pension 2003–2006.

Källa: Beräkningar som är baserade på ett urval har utförts av KPA.

I tabell 1 ser vi dagens rekommenderade pensionsomkostnadspåslag samt en beräkning av de nya respektive gamla avtalet som KPA gjort på ett urval av de kommunanställda. I KPA:s beräkning ingår den förmånsbestämda pensionen och den avgiftsbestämda delen. I vårt rekommenderade PO ingår även kostnader för en övrigpost. Förenklat kan man beskriva det som att kostnaderna minskar i år och ökar nästa år. På det stora hela tar det ut sig mellan dessa år. Därefter stabiliserar sig kostnaden kring 5–5,5 procent.

En rättvisefråga som varit central för den fackliga motparten är möjligheten att tillgodogöra sig tjänstetid även före 1998, för att komma upp i 30 pensionsgrundande år. Kravet är rimligt utifrån att skillnaden i tjänstepension kunde bli markant enbart beroende på när man är född. Tillgodoräknande av tid före 1998 innebär ökade kostnader i den förmånsbestämda pensionen. Kostnaden fasas in successivt, men betyder mest i början av perioden.

I kommunerna dominerar den avgiftsbestämda pensionen, eftersom det är få anställda som har inkomst över taket. Det skiljer sig dock en del mellan olika kommu-

ner, utifrån lönestrukturen. Den förmånsbestämda pensionen berör således få kommunanställda, men för personer med höga inkomster är tjänstepensionen mycket betydelsefull och svarar för en stor del av pensionen.

De kommuner som har förhållandevis stora kostnader för den förmånsbaserade ålderspensionen får inte den kraftiga kostnadsökning som det gamla avtalet hade inneburit de närmaste åren. Men även de kommuner som hittills haft små kostnader för KÅP hade fått se en kostnadsökning de närmaste åren utifrån det gamla avtalet. Det nya avtalet medför att alla kommuner kommer att få en kostnadsökning på den avgiftsbestämda delen.

Eftersom pensioner är ett långsiktigt åtagande är övergångs- och garantireglerna omfattande. Dessa innebär att kostnaden är högre i början av tidsperioden. De är också svårt att överslagsmässigt värdera/bedöma dessa kostnader. Generationsmässigt innebär avtalet att skulden för de äldsta årgångarna ökar medan pensionsskulden för de yngre minskar.

Den avgiftsbestämda avtalspensionen dominerar i kommunerna

Den avgiftsbestämda delen – kostnaden ökar

Avtalet medför ökade kostnader för den individuella delen. Det innebär samtidigt en förenkling eftersom den avgiftsbestämda delen betalas till alla anställda över 21 år oavsett avtalsområde. Vidare utgår premien med samma procentsats på alla inkomster upp till 30 inkomstbasbelopp.

Premien höjs successivt till 4,0 procent år 2007, 4,25 procent år 2008 och 2009 och slutligen till 4,5 procent år 2010. En del grupper har redan idag 4,5 procent under tak, exempelvis Kommunal.² För att prognostisera kostnaden för den avgiftsbestämda delen kan man helt enkelt använda de nya procentsatserna och tillämpa dessa på kommunens lönesumma. Åren 2007–2009 kan dock procentsatsen justeras upp något eftersom en del arbetstagare redan har rätt till 4,5 procent.

I de beräkningar vi fått från KPA utgör den individuella delen 3,8 procent enligt det gamla avtalet. År 2010 blir det således en kostnadshöjning med 0,7 procent av lönesumman jämfört med idag.

Tabell 2. Avgiftsbestämd (individuell) del, kostnad i % av lönesumman (exkl. löneskatt)

	Gamla avtalet	Nya avtalet	Skillnad
2006	3,8	3,8	0,0
2007	3,8	4,1	0,3
2008	3,8	4,3	0,5
2009	3,8	4,3	0,5
2010	3,8	4,5	0,7

Källa: Enligt KPA:s beräkningar.

² Dessa grupper behåller den högre procentsatsen under perioden 2006–2009.

Den förmånsbestämda delens kostnadsökning bryts

Kopplingen till inkomstbasbelopp nödvändig

Avtalspensionen är en kompletterande pension till den allmänna pensionen. Den allmänna pensionen ersätter inkomster upp till 7,5 inkomstbasbelopp. Den förmånsbaserade avtalspensionen svarar för pension på inkomster över detta tak. Förmånsnivån var i PFA 62,5 procent av den inkomst som översteg taket. Taket var bestämt till 7,5 förhöjda prisbasbelopp. År 2001 var inkomstbasbeloppet och det förhöjda prisbasbeloppet lika stora. Därefter har inkomstbasbeloppet, som ökar med inkomsterna i ekonomin, ökat snabbare än prisbasbeloppet, som följer prisutvecklingen.

Tabell 3. Inkomsttak enligt olika prisindex, årsinkomst kronor

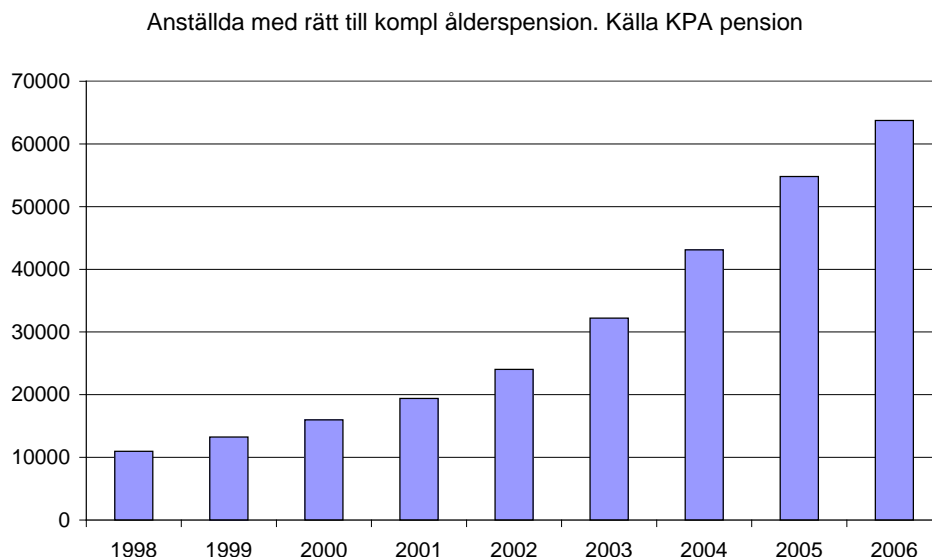
	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Förhöjt prisbasbelopp	282 250	290 250	296 250	300 750	302 250	303 750
Inkomstbasbelopp	282 250	291 000	301 500	317 250	324 750	333 750
Skillnad	0	750	5 250	16 500	22 500	30 000

I och med ökade reallöner i ekonomin blir skillnaden mellan de två basbeloppen allt större. Ökade reallöner innebär att fler personer kommer över taket i den förmånsbestämda avtalspensionen. Olika tak i den allmänna respektive den kommunala pensionen innebär dessutom att i löneintervallet mellan 7,5 inkomst- respektive förhöjda prisbasbelopp tjänas pensionsförmåner in både i det allmänna pensionssystemet och i den förmånsbestämda avtalspensionen. Det innebär att en arbetstagare kompenseras med mer än 100 procent av inkomsten i det inkomstintervallet.

Vi har under det senaste decenniet haft en gynnsam reallöneutveckling såväl i kommunerna som i den svenska ekonomin. Det innebär att allt fler anställda har kommit över taket och kvalificerat sig för en kompletterande ålderspension. Det sker dock med en viss eftersläpning, eftersom pensionsunderlaget baseras på den genomsnittliga pensionsgrundande inkomsten ett antal historiska år.

I kommunerna är det fortfarande få av de anställda som har rätt till en kompletterade ålderspension. Diagram 1 visar hur antalet anställda i kommunerna med rätt till KÅP ökade enligt PFA-avtalet.

Diagram 1. Antal anställda med rätt till kompletterande ålderspension

Källa: KPA Pension.

I en situation med stigande reallöner ökar skillnaden mellan inkomst- och prisbasbelopp. På lång sikt innebär det att alla anställda går över golvet i avtalspensionssystemet. Utifrån en förväntad reallöneutveckling i ekonomin är det således varken rimligt eller hållbart att fortsätta använda det förhöjda prisbasbeloppet. Det är också nödvändigt att använda samma inkomstgräns som det allmänna pensionssystemet.

När pensionsintjänandet är kopplat till reallöneutvecklingen försvinner problemet med att en ökande andel av inkomsttagarna kommer över tak vid reallöneökningar i ekonomin. Strukturella effekter såsom en löneförskjutning mellan olika sektorer eller mellan olika inkomstgrupper kan dock påverka andelen av inkomsterna över tak.

Förändringen till inkomstbasbelopp år 2006 innebär att gränsen för den förmånsbestämda pensionen ökar från en pensionsgrundande inkomst på 302 250 kr år 2005 till en pensionsgrundande inkomst på 333 750 kr år 2006. Med PFA hade gränsen i stället varit 303 375 kr år 2006.

Det innebär att personer med inkomster mellan 303 375 och 333 750 kronor förlorar rätten till den förmånsbestämda pensionen och att den inkomst som berättigar till förmånsbaserad avtalspension blir lägre för de anställda som har inkomster över den nya inkomstgränsen. En högre inkomstgräns innebär att inkomsterna som berättigar till pension blir lägre och därmed lägre pensionskostnader för arbetsgivaren.

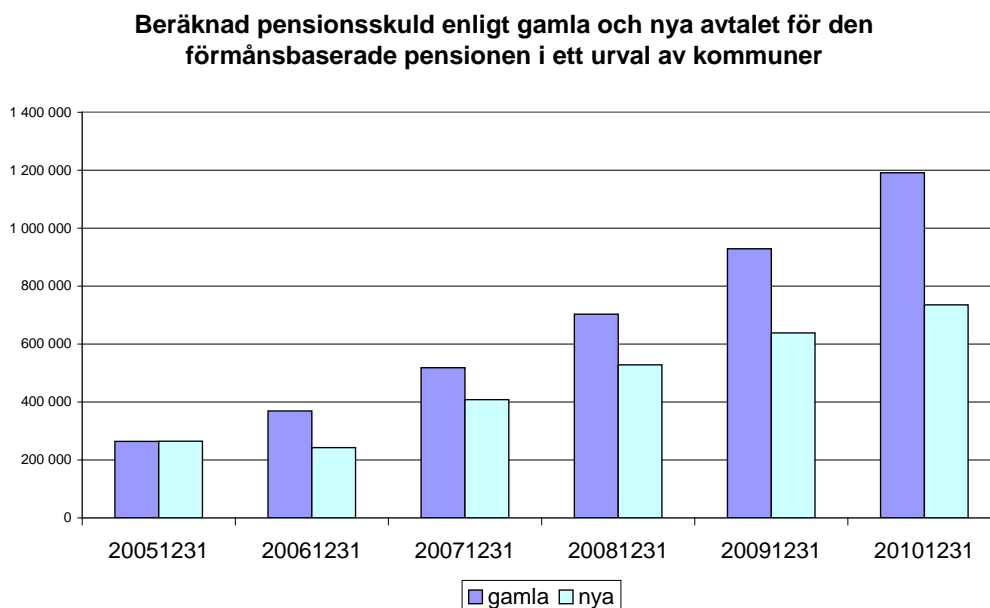
KPA har simulerat pensionsskuldens utveckling utifrån det gamla respektive det nya avtalet för ett urval av sina försäkrade.³ Diagram 2 visar utvecklingen av pensionskulden för den förmånsbaserade pensionen i ett urval bland KPA:s försäkrade. Bilden visar att skulden är något lägre år 2006 än år 2005. Det innebär i praktiken att

³ I urvalet ingår 10 procent av de försäkrade hos KPA.

avsättningen till FÅP är negativ år 2006. Därefter ökar pensionsskulden, men i betydligt lägre takt än vad den skulle ha gjort om det gamla avtalet fortsatt att gälla.

I genomsnitt för kommunerna blir pensionsskulden ca 65 procent av vad den hade varit år 2006 enligt det gamla avtalet. Det är en momentan sänkning av värdet på pensionsskulden pga. det höjda taket eftersom det är en mindre del av inkomsten som berättigar till pension. Jämfört med 2005 är det en marginell minskning av skulden.

Diagram 2. Utveckling av pensionsskulden enligt gamla respektive nya avtalet för ett urval av kommunanställda, tusental kronor

Källa: KPA baserat på ett urval av 10 procent av deras bestånd av kommunanställda.

Tillgodoräkning av tid före 1998

Enligt KAP-KL kommer de anställda att få tillgodoräkna sig tid före 1998 vid beräkning av den förmånsbestämda pensionen. Den intjänade pensionsrätten (IPR) för tiden före 1998 som avser inkomst över tak avräknas då. För de personer som pensioneras åren 2007–2013 görs en alternativ beräkning enligt PFA och den beräkning som ger högst pension tillämpas.

Tillgodoräkningen sker gradvis i proportion till de år arbetstagaren har kvar till 65 år. En anställd som idag är 55 år och har tio år kvar till pension, får tillgodoräkna sig 1/10 av anställningsåren före 1998 per år. Det blir således en ökad kostnad för detta. Men kostnaden är som störst de första åren, eftersom det då är flest personer som berörs.

Enligt det gamla avtalet fick arbetstagare enbart tillgodoräkna sig tid från och med 1998. För att få hel ersättning i den förmånsbestämda pensionen krävs att man arbetat 30 år med kommunala avtal. En person som är född 1950 och går i pension år

2015 skulle då enligt PFA få enbart 17/30 av den pensionsgrundade inkomsten över tak som hon har när hon slutar, trots att personen kanske arbetat 20 år före 1998.⁴

Vid övergången till avtalet PFA 1998 tilldelades de som var anställda före 1998 ett värde för perioden före 1998, s.k. intjänad pensionsrätt (IPR). IPR rättigheten avser såväl pensionsersättningar för inkomster över som under taket. Den intjänade pensionsrättigheten bygger på den lönenivå som personen hade år 1995. Den person som gjort lönekarriär därefter kunde därför missgynnas i det gamla avtalet.

Exempelvis en person som har 15 år anställningsår före 1998 och 15 år efter 1998 får i tjänstepension av summan av IPR-värdet samt värdet av KÅP utifrån en tidsfaktor av $15/30=50$ procent. Med en stabil lön under anställningsperioden innebär att personen får ungefär lika mycket i IPR och KÅP som om personen fått hel KÅP. Den person som gjort lönekarriär efter 1998 kan däremot missgynnas. Personen kan ha tjänat in en relativt låg IPR (eller ingen IPR alls avseende inkomster över tak) utifrån den tidigare låga lönenivån i kombinationen med en pga. av tidsfaktorn halverad KÅP, och erhåller därmed en låg pension i förhållande till de sista årens inkomst.

Retroaktiv tillämpning av tillgodoräknad tid

Tillgodoräkningen av tid före 1998 gäller även retroaktivt för de kommunanställda som gått i pension 2003–2006. I den mån de skulle få högre pension med att tillgodogöra sig gamla anställningsår vid beräkningen av den förmånsbestämda pensionen än med dagens tillämpning, dvs. tillgodoräknad IPR plus förmånsbestämd pension baserad på anställningsåren efter 1998, får de ett tillskott till den nu räknade pensionen. Det rör sig troligen om relativt få personer men kan ändå innebära betydande belopp. Enligt KPA:s bedömning rör det sig om en kostnad av motsvarande sammantaget ca 0,5 procent av lönesumman för ökad pensionsskuld till dessa pensionärer. Denna skuldökning har i beräkningarna förts på år 2006. Det innebär att skulden justeras upp och år 2006 motsvarar 80 procent av skulden enligt det gamla avtalet. Det innebär också att skulden inte minskar mellan år 2005 och år 2006. Avsättningen för FÅP blir därför svagt positiv, 0,2 procent, istället för -0,3 procent.

Tabell 4. Förmånsbestämda delen av pensionen, genomsnittlig kostnad i förhållande till lönesumman enligt gamla respektive nya avtalet, (exkl. löneskatt), procent

	PFA	KAP-KL	Skillnad
2006	1,0	0,2	-0,8
2007	1,4	1,6	+0,2
2008	1,7	1,1	-0,6
2009	2,0	1,0	-1,1
2010	2,3	0,9	-1,4

Källa: KPA beräkning.

⁴ Medan en person som är född efter 1963 (hinner få ihop 30 år) får tillgodoräkna sig alla anställningsår för att tjäna in tidsfaktorn till den förmånsbestämda pensionen (FÅP) oavsett om inkomsten var över taket.

Sänkt förmånsnivå gör att förmånsbestämda delen minskar på längre sikt

Det nya avtalet innebär sänkta förmånsnivåer i den förmånsbestämda ålderspensionen. Sänkningen sker stegvis per födelseår. Personer födda år 1946 behåller 62,5 procent medan de som är födda 1956 får en förmånsnivå på 58,93 procent och de som är födda 1967 och senare får en förmånsnivå på 55 procent. En sänkning av en förmånsnivå från 62,5 procent till 55 procent motsvarar en nedjustering av värdet med 12 procent. Nedjusteringen tar dock 20 årskullar att genomföra. I förhållande till de övriga förändringarna har detta en relativt begränsad betydelse för kostnaden.

Förändrad beräkningsmetod vid pensionsberäkning ger sannolikt en besparing

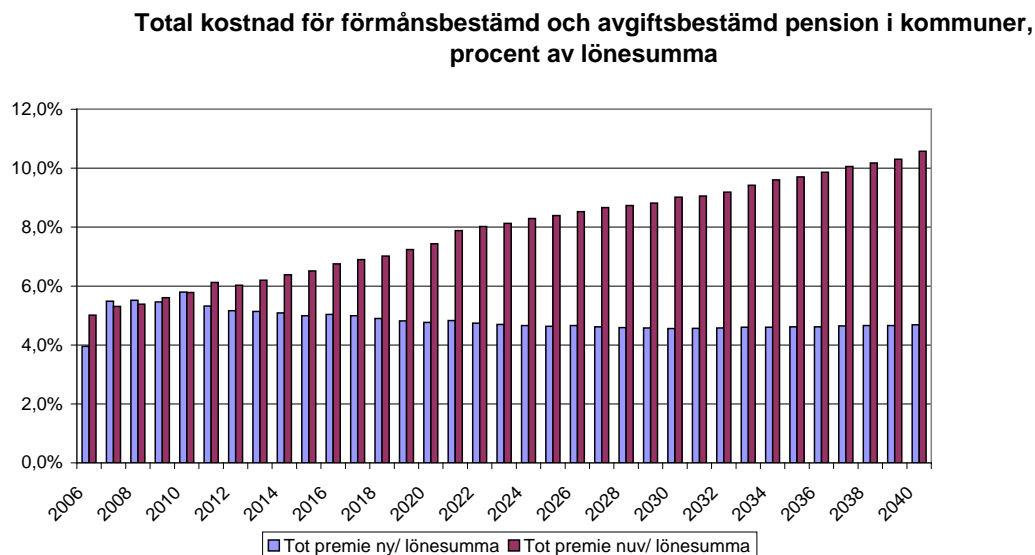
När man fastställer värdet av den intjänade pensionen ser man på de 5 bästa av de 7 första av de 9 senaste anställningsåren. Tidigare fastställde man en s.k årsmedelpoäng för vart och ett av åren genom att ta inkomsten och dividera den med det förhöjda prisbasbeloppet. Enligt det nya avtalet fastställer man värdet över tak i nominella termer och räknar sedan upp det med prisbasbeloppet i förhållande till beräkningsårets nivå. Det innebär att man enbart får priskompensation för de senaste årens inkomster och inte del av en generell inkomstutveckling i ekonomin. I en situation då reallönen stiger blir detta beräkningssätt en besparing för arbetsgivaren.

Simuleringar på längre sikt

Under avtalsförhandlingarna gjordes även en del simuleringar på längre sikt. Dessa är av naturliga skäl mer schematiska och innehåller inte alla delar i avtalet, i synnerhet inte alla övergångsregler. Utvecklingen skiljer sig därför jämfört med KPA:s korttidsberäkningar. Men de kan ändå ge en mer pedagogisk bild av hur del olika delarna i avtalet påverkar kostnaderna på längre sikt.

Det är också så att en stor del av kostnadsbesparingarna med det nya avtalet kommer på längre sikt, vilket klart framkommer i dessa diagram.

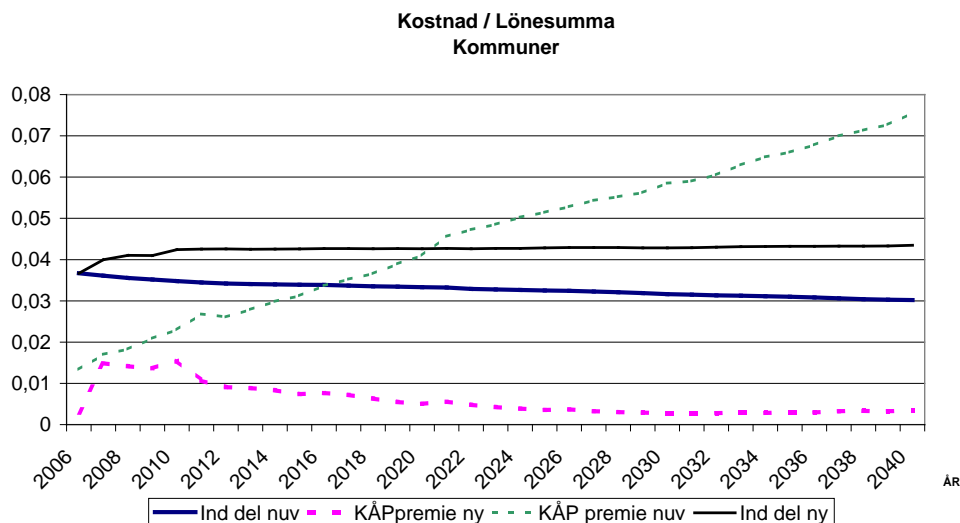
Diagram 3. Långtidssimulering över pensionskostnaden enligt gamla respektive nya avtalet, procent av lönesumman

Källa: Långtidssimuleringar på uppdrag av Sveriges Kommuner och Landsting.

För kommunernas del ser det ut som att kostnaden för den förmånsbestämda pensionen får allt mindre betydelse på längre sikt. Det innebär i så fall att det inte blir någon pensionsskuld (efter 1997) att tala om på balansräkningen. Däremot kommer den gamla pensionsskulden (ansvarsförbindelsen) att kräva allt större utbetalningar den närmaste 10–15-årsperioden.

Diagram 4. Långtidssimulering över kostnaden för förmånsbestämd ålderspension + individuell del enligt gamla respektive nya avtalet, procent av lönesumman

Källa: Långtidssimuleringar på uppdrag av Sveriges Kommuner och Landsting.

Pensionsberäkningar är osäkra

Alla beräkningar av kostnader för pensioner är komplexa och svåra att göra. Kalkylerna grundar sig på en rad antaganden där osäkerheten ökar med tiden. Några faktorer som i olika grad påverkar kostnaderna nu och på sikt är:

- utvecklingen av reallöner
- strukturella löneförskjutningar
- förändring av priser
- tidpunkt för uttag av pensioner
- livslängd för kollektivet
- antal individer i olika övergångsbestämmelser

Av största vikt för kalkylerna är att inrapporterande individdata är av god kvalitet.

Redovisning av pensioner

Avgiftsbestämd ålderspension

Avgiftsbestämda delen tidigare kallad den individuella delen redovisas precis som tidigare på det år den genereras på konto 575.

Förmånsbestämd ålderspension (FÅP)

FÅP ersätter från och med 2006 den kompletterande ålderspensionen (KÅP). All nyintjänad FÅP kostnadsförs på respektive år och redovisas som en avsättning i balansräkningen. Det gäller även tillgodoräknad tid före 1998 enligt nya avtalet. Det som idag redovisas i ansvarsförbindelsen som intjänad pensionsrätt, IPR, är oantastbart och ska även i fortsättningen ska redovisas som IPR i ansvarsförbindelsen. Det successiva tillgodoräknandet av tid före 1998 innebär en höjning av FÅP-skulden som kostnadsförs respektive år, efter avräkning för sådan pensionsrätt i IPR.

Tillgodoräknande av tid före 1998 för de som pensionerats 2003–2006 kostnadsförs år 2006.

Som man kan se i tabell 3 är ökningen av FÅP 0,2 procent på lönesumman för 2006. Eftersom detta är ett snitt för kommunerna är det troligt att några kommuner kommer få en minskning av avsättningen i balansräkningen för 2006. För de kommuner som får en minskad FÅP mellan 2005 och 2006 krediteras konto 5721 Förändring av pensionsavsättning med 221 Avsättning för pensioner som motkonto.

Även för de som har försäkrat sin KÅP hos en extern förvaltare kan detta bli aktuellt. Den praktiska hanteringen av detta är ännu inte klarlagd.

Frågor om detta cirkulär kan ställas till Siv Stjernborg, tfn 08-452 77 51 samt Åsa Sandgren, tfn 08-452 77 32. Båda kan nås via e-post på mönstret: for-namn.efternamn@skl.se .

SVERIGES KOMMUNER OCH LANDSTING
Avdelningen för ekonomi och styrning
Sektionen för ekonomisk analys

Maj-Lis Åkerlund

Siv Stjernborg